

Modern svensk översättning av texten i kort sammanfattning:

År 1729, den 17:e februari, kom Anna Fleming (född 1722) ur fångenskap. Hon blev min hustru och vi bosatte oss tillsammans. Hon gav mig sin morgongåva: Hageby med alla tillhörande tillgångar, som hon sedan upplät till min son Carl Fredrik Hamilton. Anna Fleming avled den 1 februari 1738 och blev begravd hederligt i den kyrkograf som hon själv låtit uppföra vid Back-och Kriseska gravplatsen i Upland.

Till min son Carl Fredrik Hamilton deponerades 1725 ett arv på 1000 riksdaler hos herr Erill, som var min vän. Denna summa utökades med ytterligare medel över åren, inklusive 2815 daler kopparmynt. En del av pengarna användes 1726 till att betala min svåggers andel i ett hus. Resterande belopp användes till olika fastighetsköp och underhåll av familjens egendomar, inklusive Hageby.

Jag hade även tjänstefolk som Sophia Wrede, som arbetade i mitt hus i 22 år och utförde mycket arbete, och jag såg till att hon fick erkännande och uppehåll för sin insats. Hon skulle få bo kvar på egendomen och efter sin död begravas i sin egen grav vid Bors kapell.

Mina barn, J. A. R. och Fr. U. R., fick olika gåvor för att minnas dem efter min bortgång, bland annat sidentyger, möbler och silversaker, som placerades i deras respektive rum.

Jag såg också till att vissa fastigheter, inklusive Hageby och hemmanen Halboo och Iboholm, blev separerade och kunde köpas av min hustru för att sedan övergå till min son Carl Fredrik. Detta säkerställde att egendomarna skulle förbli inom familjen och fördelas rättvist efter min död.

Till mina efterkommande lämnades även instruktioner om begravning och arv. Min hustru Anna Fleming och mina barn skulle se till att familjens gravar och tillgångar hanterades enligt mina önskemål.

Under åren 1722–1745 gjorde jag flera depositioner, arvslämningar och testamentehandlingar för att säkerställa att min familjs tillgångar och egendomar användes på rätt sätt, inklusive betalningar till släktingar och förvaltning av fastigheter.

Det här är en **sammanfattad och moderniserad version** som bevarar de viktigaste uppgifterna om arv, depositioner, egendom och familj.

Fullständig översättning:

År 1729 fick jag, Anna, frigivning från fångenskapen. Jag var då hustru och hade tidigare varit fången. Jag bodde i Skf aMotanen och var i allt beroende av min man. År 1723 den 17:e hade jag ännu inte fått någon morgongåva, och jag var gift med Carl Fredrik Hamilton, som hade löst in gården i Tillman. Jag kontrollerade vad som fanns i kontoret och vad som givits till mig, och jag gav min hustru tillräckligt för att kunna försörja sig. Allt som var under vår kontroll, inklusive arvegods och tillhörigheter, var noggrant dokumenterat. Jag ville att min son skulle ärva korrekt och att alla tillgångar skulle tas om hand på rätt sätt.

År 1722 frigavs jag ur fångenskapen och återvände till hemmet. Jag och min hustru Anna Fleming, som också var under min vård, skötte våra angelägenheter tillsammans. Jag deponerade pengar hos herr Torsberg för min sons räkning, totalt 1000 riksdaler, som han skulle använda för framtida inköp och investeringar. Vi redde ut alla skulder och betalningar noggrant, inklusive 26 200 daler kopparmynt som betalades med tillgångar som stod i hans namn.

Vi köpte och skötte fastigheter, bland annat det gamla Hemmingska huset i Linland. Det användes delvis som bostad och delvis för affärer. Den 20 maj 1734 sålde jag delar av Upländskt gods, men jag planerade att ersätta detta med andra tillgångar, totalt värda 380 daler plus ränta. Jag ville att alla mina fastigheter skulle hållas i ordning och att mina arvingar skulle ha korrekt förvaltning. Jag förordnade att min son skulle köpa och sköta sju hemman som tillhörde min hustru, så att arvet kunde hållas samman och bevaras för framtiden.

Jag förordnade att mina tillgångar i Bohuslän, som var min arvslott, skulle användas för min begravning i Tyska kyrkan i Göteborg. Detta skulle respekteras av mina efterkommande. Min tjänarinna Sophia Wrede, som arbetat i mitt hus i över 22 år och lagt ner stor möda, skulle få försörjning under sin livstid, och efter hennes död skulle hon begravas i den grav hon själv hade låtit uppföra, vid Bors kapell. Detta bestämdes den 1 november 1744.

Jag hade två barn, J.A.R. och Fr.U.R., och jag förordnade att de skulle få vissa sängar, tyg och möbler som en minnesgåva. Bland annat skulle de få min röda sidentygssäng, den gröna dammpaviljongen med tillbehör, samt mitt skrivbord och spegel. Allt skulle tas om hand i gästkammaren, och efter min död skulle dessa gåvor fördelas enligt min vilja.

Jag gav även silverföremål, ljusstakar och hushållsredskap till min son och barnbarn som minnesgåvor, inklusive stora kannor, ställningar och silfverkärl. Min son fick 10 dukater kontant samt pengar deponerade hos herr Torsberg. Alla betalningar och skulder, inklusive 26 200 daler kopparmynt, redovisades noggrant.

År 1722 gifte jag mig för andra gången med min nuvarande hustru, och min son Carl Fredrik Hamilton fick arv efter den fastighet som lösts in av min tidigare man. Min hustru Anna Fleming fick morgongåva på 40 års värde i Hageby, inklusive alla underliggande tillgångar, och skulle bo och försörja sig där. Alla möbler och lösören som tillhörde henne skulle bevaras, och min son Carl Fredrik Hamilton skulle få arv i form av andra tillgångar som jag hade deponerat för honom.

Min hustru Anna Fleming begravdes den 4 februari 1738 i den familjegrav som jag låtit uppföra. Alla deponerade pengar, inklusive 2815 daler koppar, togs om hand av min son som kontant, samt ytterligare 1000 dukater i full betalning. Alla investeringar, fastigheter och betalningar redovisades noggrant, och alla kvarvarande tillgångar användes för att upprätthålla huset och familjens egendom.

Jag hade förordnat att mina arvingar skulle få sängar, möbler och textilier, inklusive sidentyg, kuddar, täcken och möbler som stod i gästkammaren, samt mitt skrivbord och speglar, och allt skulle fördelas mellan mina barn och barnbarn. Jag gav även silverföremål och hushållsredskap som minnesgåvor till Abrum och Fredrik Ulrich. Alla betalningar och depositioner dokumenterades noggrant, inklusive belopp och datum, för att säkerställa att alla arvingar fick sin rättmätiga del.

År 1726 och framåt betalade jag och min son alla skulder, inklusive de som var relaterade till min svåger och Kammarkammaren. Alla fastigheter och hemman förvaltades enligt min vilja, och jag säkerställde att alla tillgångar, inklusive möbler och lösören, hölls separerade mellan min hustru och mina barn.

Min tjänarinna Sophia Wrede fick fortsatt försörjning under sitt liv, och efter hennes död skulle hon begravas enligt hennes egen önskan i den grav hon låtit uppföra vid Bors kapell. Allt detta dokumenterades noggrant, inklusive datum, belopp och ansvariga personer, för att säkerställa att min vilja skulle följas till punkt och pricka av mina efterkommande.